

- И го избави ^тотъ рѣкѣ-тѣ на по сил-
ный-тѣ му.
- 12 И ще дойдѣтъ, и ще прѣйтѣ ^увѣрху вы-
сочинѣ-тѣ на Сіонѣ,
И ще ся стекѣтъ ^ѣкъмъ благодсти-тѣ Го-
сподни,
Кѣмъ жито-то, и вино-то, и елей-тѣ,
И кѣмъ рожбы-тѣ на овцы-тѣ и на го-
веда-та,
И душа-та имъ ще бѣде ^ѣкато градинѣ
напоиваемѣ :
- ^ѣИ нѣма да изнемошѣйтѣ вече.
- 13 Тогазъ ще ся зарадува дѣвица-та въ
ликѣ-тѣ,
И млади-тѣ и стари-тѣ купно:
И ще обрѣнѣ сѣтованіе-то имъ въ ра-
дость,
И ще ты утѣшѣ, и ще ты развеселѣхъ
подирѣ скѣрбѣ-тѣ имъ.
- 14 И ще насытѣхъ душѣ-тѣ на священниці-
тѣ съ тѣстѣнѣхъ:
И людіе-тѣ ми ще ся насытятѣ съ бла-
гости-тѣ ми, говори Господь.
- 15 Така говори Господь:
^ѣГласъ ся чу ^ѣвъ Рамѣ,
Рыданіе, и горко плаканіе:
Рахиль оплакуваше чада-та си,
И не рачаше да ся утѣши за чада-та си,
защото ты ^ѣнѣма.
- 16 Така говори Господь:
Спри гласѣ-тѣ си отъ плачѣ,
И очи-тѣ си отъ сълзы;
Защото дѣло-то ти ще ся възмъди, гово-
ри Господь:
И ^ѣще ся върнѣтъ отъ земѣ-тѣ на не-
пріятеля.
- 17 И има надежда въ сетнины-тѣ ти, говори
Господь,
И чада-та ^ѣти ще ся върнѣтъ въ прѣдѣ-
лы-тѣ си.
- 18 Чухъ наистинѣ Ефрема да говори съ
плачѣ:
Наказалъ си мя,
И ся наказалъ като неученъ юнецъ:
^ѣВърни мя, и ще ся върнѣ;
Защото ты си Господь Богъ мой.
- 19 Наистинѣ ^ѣотъ какъ ся върнѣхъ, раска-
ляхъ ся:
И отъ какъ ся научихъ, ударихъ ся по
бедро-то:
Засрамахъ ся, още и постыдѣхъ ся;
Защото носихъ укорѣ-тѣ на младостѣ-тѣ
си.
- 20 Ефремъ драгъ ли е менѣ сынъ?
Мило ли е дѣте?
Защото колкото говорѣхъ за него,

- Все още го помнѣхъ:
За то ^ѣсе смущава утроба-та ми за него,
^ѣНаистинѣ ще ся умилювѣхъ за него,
говори Господь.
- 21 Всправи си бѣдѣзы,
Направи си високи грамады,
^ѣТури сѣрдце-то си въ друмѣ-тѣ,
Въ пѣтъ-тѣ ^ѣпрѣзъ който си ходила:
Върни ся, дѣво Израилева,
Върни ся кѣмъ тѣзи твои градове.
- 22 До кога ^ѣще забыкаляшь, ^ѣдѣщеро от-
стѣпнице?
Защото Господь направи ново ^ѣѣще на
земѣ-тѣ:
Жена ще окружи мѣжѣ.
- 23 Така говори Господь Саваоѣ, Богъ Из-
раилевъ:
За нарѣдѣ ще говорятѣ тѣзи думѣ въ
земѣ-тѣ на Іудѣ,
И въ градове-тѣ му, когато върнѣ плѣ-
неніе-то имъ:
^ѣГосподь да тя благослови, селеніе на
правдѣ, ^ѣгоро на святынѣхъ.
- 24 И ще обитаватъ въ Іудѣ, ^ѣи въ венчкы-
тѣ му градове купно,
Земледѣлци-тѣ и тѣзи които излизатъ съсь
стадо.
- 25 Защото насытѣхъ разслабенѣхъ душѣ,
И напълнихъ всякъ изнемошѣлѣхъ душѣ.
- 26 Тогазъ ся събудихъ, и разгледахъ:
И сънѣ-тѣ ми станѣ ми сладкѣ.
- 27 Ето, идѣтъ дни, говори Господь,
И ^ѣще настѣхъ Израилевѣ-тѣ домъ и Іу-
динѣ-тѣ домъ
Съ человѣческо сѣме, и съсь скотско сѣме.
- 28 И ^ѣкакто бодѣрствувахъ надъ тѣхъ ^ѣза да
искоренявамъ,
И да развалямъ, и да съсыпывамъ,
И да погубывамъ, и да злоторѣхъ,
Така ще бодѣрствувамъ надъ тѣхъ
^ѣЗа да градѣхъ, и да насаждамъ, говори
Господь.
- 29 ^ѣВъ онѣзи дни не ще да говорятѣ вече:
Отци-тѣ ядохъ кыслѣ,
И жѣби-тѣ на чада-та оскомишѣхъ:
- 30 Но ^ѣвсякой ще умира за беззаконіе-то си:
Всякой человекъ който изѣде кыслѣ-тѣ,
Негови-тѣ жѣби ще оскомишѣтѣ.
- 31 Ето, ^ѣидѣтъ дни, говори Господь,
И ще направѣхъ съ домѣ-тѣ Израилевѣ, и
съ домѣ-тѣ Іудинѣ,
Завѣтъ новъ:
- 32 Не споредѣ завѣтъ-тѣ, който направихъ
съ отци-тѣ имъ,
Въ който день ^ѣты хванѣхъ за рѣкѣ-тѣ
За да ги изведехъ изъ Египетскѣ-тѣ земѣ;

т Иса. 49; 24, 25.
у Іез. 17; 23, 20; 40.
ѣ Осн 3; 5.
ѣ Иса. 58; 11.
ѣ Иса. 35; 10, 65; 19. Откр.
21; 4.
ѣ Мар. 2; 17, 18.
ш Іис. Нав. 18; 25.
ш Быт. 42; 13.

ѣ Ст. 4, 5. Евр. 1; 5. Осн
1; 11.
ѣ Плач. 5; 21.
ѣ Втор. 30; 2.
ѣ Втор. 32; 36. Иса. 63; 15.
Осн 11; 8.
ѣ Иса. 57; 18. Осн 14; 4.
ѣ Гл. 50; 5.
ѣ Гл. 2; 18, 23, 36.

ѣ Гл. 3; 6, 8, 11, 12, 14, 22.
ѣ Псал. 122; 5 до 8. Иса. 1;
26.
ѣ Зах. 8; 3.
ѣ Гл. 33; 12, 13.
ѣ Іез. 36; 9, 10, 11. Осн 2;
23.
ѣ Гл. 44; 27.

ѣ Гл. 1; 10, 18; 7.
ѣ Гл. 24; 6.
ѣ Іез. 18; 2, 3.
ѣ Гл. 6; 5, 7.
ѣ Гл. 32; 40, 33; 14. Іез. 37;
26. Евр. 8; 8 до 12. 10;
16, 17.
ѣ Втор. 1; 31.